

כג לחודש

קח * שִׁיר מְזֻמָּר לְדָוִד: ב נִבְזֹן לְפִי אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חובלות}
 אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה אִף כְּבוֹדִי: ג עֹזְרָה תִּנְבַּל ^{תקנה בעל חובלות}
 וּכְבוֹד אֶעֱיֶרָה שָׁחַר: ד אֶזְדַּךְ בְּעַמִּים יְהוֹדֶה ^{תקנה בעל חובלות}
 וְאֶזְמָרָךְ בְּלֵאָמִים: ה כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד ^{תקנה בעל חובלות}
 שְׁחָקִים אֲמַתְךָ: ו רִוְמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חובלות} וְעַל ^{תקנה בעל חובלות}
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: ז לְמַעַן יַחַלְצִינִי יְדִידֶךָ הוֹשִׁיעָה ^{תקנה בעל חובלות}
 יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: ח אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חובלות} דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה ^{תקנה בעל חובלות}
 אֲחַלְקָה שְׁכֵם וְעַמְּךָ סִפּוֹת אֲמַדְד: ט לִי גִלְעָד לִי ^{תקנה בעל חובלות}
 מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רֹאשֵׁי יְהוּדָה מְחַקְקֵי: י מוֹאָב ^{תקנה בעל חובלות}
 סוּר רַחֲצִי עַל אֲדוֹם אֲשַׁלְּךָ נֶעְלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת ^{תקנה בעל חובלות}
 אֲתַרְוּעַע: יא מִי יִבְלַנִּי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם: ^{תקנה בעל חובלות}
 יב הֲלֹא אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חובלות} זִנְחָתָנִי וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים ^{תקנה בעל חובלות}
 בְּצַבָּאתֵינוּ: יג הֲבָה לָנוּ עֹזְרָת מִצָּר וְשׂוֹא ^{תקנה בעל חובלות}
 תְּשׁוּעַת אָדָם: יד בְּאֱלֹהִים ^{תקנה בעל חובלות} נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוֹא ^{תקנה בעל חובלות}
 יְבוֹס צָרֵינוּ:

קט * לְמַנְצַח לְדָוִד מְזֻמָּר אֱלֹהֵי ^{תקנה בעל חובלות} תְּחַלְתִּי ^{תקנה בעל חובלות}
 אֵל תִּתְחַרֶּשׁ: ב כִּי כִי רָשָׁע וּפִי מְרָמָה עָלַי ^{תקנה בעל חובלות}
 פָּתַחוּ דְּבָרוֹ אֶתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר: ג וְדַבְרֵי שְׂנֵאָה סִבְבוּנִי ^{תקנה בעל חובלות}
 וַיִּלְחַמוּנִי חַנָּם: ד תַּחַת אֶהְבְּתִי וַיִּשְׁמַנְנִי וְאַנִּי תִפְלָה: ^{תקנה בעל חובלות}
 ה וַיִּשְׂמֹנּוּ עָלַי רָעָה תַּחַת מוֹבָה וְשְׂנֵאָה תַּחַת ^{תקנה בעל חובלות}

אֲהַבְתִּי: ו הִפְקֵד עָלַי רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עַל יְמִינִי:
 ז בְּהִשְׁפָּטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתִפְּלֵתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאת: ח יְהִי
 יָמָיו מְעַטִּים פְּקַדְתּוֹ יִקַּח אַחֵר: ט יְהִי בָנָיו יְתוּמִים
 וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה: י וְנוֹעַ יְנוּעֵי בָנָיו וְשֹׂאֲלוֹ וְדַרְשׁוֹ
 מִחֲרֻבוֹתֵיהֶם: יא יִנְקֹשׁ נִוְשָׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיִּבְזֶה
 זָרִים יִגְיַעוּ: יב אֵל יְהִי לוֹ מִשֵּׁךְ חָסֵד וְאֵל יְהִי חוּצָן
 לְיְתוּמָיו: יג יְהִי אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח
 שָׁמַיִם: יד יִזְכֹּר עֵינֹן אֲבֹתָיו אֵל יְהוָה ^{יְהוָה} וְחַטָּאת
 אָמַן אֵל תִּמְחָה: טו יְהִי נֶגֶד יְהוָה ^{יְהוָה} תָּמִיד וַיְכַרֵּת
 מֵאֲרֶץ זָכָרִם: טז יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חָסֵד וַיִּרְדֹּף
 אִישׁ עֵנִי וְאֶבְיוֹן וַנִּבְאֵה לִבִּי לְמוֹתֵת: יז וַיֵּאָהֵב
 קָלְלָה וְתִבְוָאָהּ: יח חָפִץ בְּבִרְכָה וְתִרְחַק מִמֶּנּוּ:
 יט וַיִּלְבַּשׁ קָלְלָה פְּמִדוֹ וְתִבְאֵ כַּמִּים בְּקַרְבּוֹ וּכְשֹׁמֵן
 בְּעֲצָמוֹתָיו: כ תִּהְיֶה לוֹ בְּכָנֵף יַעֲטָה וּלְמוֹת תָּמִיד
 יִחַנְרֹת: כא זֹאת פְּעֻלַּת שָׁטָן יְהוָה ^{יְהוָה}
 וְהַדְּבָרִים רָעַע עַל נַפְשִׁי: כב וְאַתָּה יְהוָה (קרי אלהים)
 אֲדָנִי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֹךְ בִּי מִזֶּבַח חֲסִדֶיךָ תְּצִילֵנִי:
 כג בִּי עֵנִי וְאֶבְיוֹן אֲנֹכִי וּלְבִי חָלַל בְּקַרְבִּי: כד בְּצִל
 בְּנוֹתָיו נִחַלְתִּי נִנְעַרְתִּי בְּאֲרָבָה: כה בְּרַפִּי בְּשָׁלוֹ
 מִצֹּמ וּבְשָׂרִי בְּחֵשׁ מִשְׁמָן: כו וְאֲנִי חֵיטִי חֲרַפָּה
 לָהֶם יִרְאוּנִי יִגְיַעוּן רֵאשִׁים: כז עֲזָרְנִי יְהוָה ^{יְהוָה}

אֱלֹהֵי הַיָּם ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם} הוֹשִׁיעֵנִי כַחֲסֻדְךָ: כו וַיִּדְעוּ כִּי יָדָךְ זֹאת
 אַתָּה יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם} עָשִׂיתָהּ: כח יִקְלְלוּ הַמָּה וְאַתָּה
 תִּבְרַךְ קָמוּ וַיִּבְשׂוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׁמַח: כט יִלְבָּשׁוּ שׂוֹמְנֵי
 בְּלִמָּה וַיַּעֲטוּ כַמְעִיל בְּשֹׁתָם: ל אֲזַדְּהָ יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם}
 מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲחַלְלֶנּוּ: לא כִּי יַעֲמֵד לַיָּמִין
 אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ:

קכ א לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם} לְאֲדָנִי שֵׁב
 לַיָּמִינִי עַד אֲשִׁית אֵיבֹיךָ חֹדֶם לְרִגְלֶיךָ: ב מִטָּה
 עֲזָבָה יִשְׁלַח יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם} מִצִּיּוֹן רִדְהָ בְּקִרְבֵי אֵיבֹיךָ:
 ג עֲמֹךְ נִדְבַת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּחֲדָרֵי קִדְשׁ מִרְחֹם מִשְׁחָר
 לֶךָ טַל יִלְדָּתֶיךָ: ד נִשְׁפַּע יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם} וְלֹא יִנְחָם
 אַתָּה כִּתְּנֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מִלְּפָנֵי צֶדֶק: ה אֲדָנִי עַל
 יָמִינֶךָ מִחֵץ בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים: ו יָדִין בְּגוֹיִם מְלֹא
 גְּבוּרָת מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: ז מִנְחַל בְּדָרְךָ
 יִשְׁתַּה עַל בְּנֵי יָרִים רֹאשׁ:

קכא א הַלְלוּיָהּ אֲזַדְּהָ יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם} בְּכָל לֵבָב
 בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וְעַדְהָ: ב גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם}
 דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: ג חוֹד וְחֲדָר פָּעֵלוֹ
 וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: ד זָכַר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנֹן
 וְרַחֲמוֹ יְהוָה ^{הַיָּם מִלְּפָנֵי הַיָּם}: ה מָרַף נָתַן לִירְאוֹ וַיִּזְכַּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: ו פַּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת

גוים: ז מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו:
 ח סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: ט פדות
 שלח לעמו צנה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו:
 י ראשית חכמה וראת יהוה ^{יחזקאל} שכל טוב לכל
 עשיהם תהלתו עמדת לעד:

קִיב א הללויה אשרי איש ירא את יהוה ^{יחזקאל}
 ב מצותיו חפץ מאד: ב גבור בארץ יהיה
 זרעו דור ישרים יברך: ג הון ועשר בביתו וצדקתו
 עמדת לעד: ד זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום
 וצדיק: ה טוב איש חונן ומלוח יכלכל דבריו
 במשפט: ו פי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה
 צדיק: ז משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח
 ביהוה ^{יחזקאל}: ח סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה
 בצריו: ט פזר נתן לאכזרנים צדקתו עמדת לעד
 קרנו תרום בכבוד: י רשע יראה ובעם שניו יחרק
 ונמם תאות רשעים תאכר:

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לַשֵּׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 תְּרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ תְּזַה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּחַר
 הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוִּים תְּפִילַת
 דְּוֹד הַמְּלָךְ עָלֵינוּ תְּשָׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִי מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אֹיֵב. אֲגִידָה בְּאֶהְלֵךְ
 עוֹלָמִים אֶחְסֶה בְּסֵתֵר בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאִזְכֹּר
 שְׁבְּלִימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרַי הַזּוּחַר,
 יִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאָה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהִדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
 רבון העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, בקודה ובהשתחויה,
 שפרכתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש,
 ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אננו,
 מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על פן
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח
 לכל חטאתינו ועונותינו. ואל יהיו עונותינו
 מבדילים בינינו לבינך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן את לבבנו
 ליראתך ואהבתך, ותקשוב אונך לדברינו אלה,
 ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך. ויהיה
 למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה.
 ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו.
 ושיתנוצצו ניצוצות עבדך הקדושים אשר על ידם
 גלית דברך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם
 וזכות תורתם ותמימותם יקדשתם יעמד לנו לבל
 נפשל בדברים אלו. וזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. במאמר נעים ומרודת ישראל, גל
 עיני ואפיטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֶכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאֵנֶת הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מַלִּין בְּפוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁפַתְוֹב, וְאַנְכֵי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכֵּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפוּמָא דְרִישָׁא דְמַתִּיבְתָא עֲלֵאָה. אֲמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלֵה:

וְנִחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְחָרוּ
כְּזֶחֶר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵי הַרְבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

חֲרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְחֲרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשֵׁי וּמְאֹדֵי, וְחֲרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי
הַזֶּהֱרַקְדוּשׁ לְזִכְרוֹת ... פּב"פ (וּכְאֵן יִפְרַט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרַפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעוֹת... וְלְבָנִים... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת תְּנַפֵּשׁ וְרַפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים ויושיעוהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתיד לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזנים
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחר, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂוֵבִיתֵנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעֵנוּ וְנִזְבַּח
 לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַע
 זֶרַעךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, ז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יְדֵי
 כְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
 עֲמִי אָתָּה. וּבִרְפַת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה
 בְּמַחְרָה דִּידָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גְּבַר,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ
 בְּאַמַּת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוֹבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ.
 בְּנֵה בֵיתֶךָ בְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתֶךָ

לְתוֹכּוֹ, וְהֵשֵׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וְלַיּוּיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וְלִזְמִירֵם. וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגֵיחֵם. וּמִלֵּאָה
 הָאָרֶץ יָדְעָה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוּד הַגְּאוּלָּה

"בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן" תַּקוּן מ"ג מִתַּקוּנֵי

זוֹהַר הַשְּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

תַּקוּנֵי זוֹהַר - תַּקוּנָא אַרְבַּעִין וּתְלַת (זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּפ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעְקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל

וְאִין עוֹנָה

בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָהַר

יַחֲרֵב וַיִּבְשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּחַהּוּא זְמַנָּא

דְּאִיהוּ יב"ש וְאִיהוּ יבְשָׁה, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוּדָא

וְאָמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא

הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

ב. הַלּוּמֵד רַק תּוֹרַת הַנְּגִלָּה טוֹב לוֹ שְׁלֹא

נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם

וְחָכְמֵי מֵאֵן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְּלָה וְחִבְמַתָּא

מֵאוֹרֵי־יָתָא דְבְעֵל פֶּה וּמֵאוֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלָא פְּשֻׁט
בְּאוֹרֵי־יָתָא וּבְתַלְמוּדָא, פְּוֵדֵי פְּאֵלֵי הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִתְהוּא נְהָר וּמִתְהוּא גֵן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְבְּרִי
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהוּא אוֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב וְאוֹרֵי־יָתָא
דְבְעֵל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה פְּאֵלֵי אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַתּוּ
וְכוּו, וְגֵרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵד גְּלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מנתקן את
העבר שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא
לִיה יִפְשָׁה, מֵאֵן תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, פְּרִי, הֲכִי
אוֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכָל פְּנֵי עֲלֵמָא, דְּאִם פִּר נִשׁ יַחֲזוּר
בְּתִיּוּבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק, וּמִתְּ דִּתְנוּחַ
יִפְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנִתְר דִּתְנוּחַ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
לִיה מְקֻנָּה חַמִּים וַיַּיָּמִים, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיִּפְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקֻנָּה חַמִּים קָרָא
יָמִים", בְּתִהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְקַרֵּי אָרֶץ מִתְּ פְּתִיב בִּיה
(שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ", לְאַפְקָא

זרעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע”ב) כל חד
 לזניהו, אלין נשמתין דאתגזרו מבורסי יקריה, ואלין
 רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו
 מאופנים, כל חד אפיק לזניהו לכל חד בדקא
 יאות, ”עין פרי” דא תלמיד חכם, ”עושה פרי” דא
 בת זניהו, לכל חד בדקא יאות (כל חד אפיק לזנוי).

ד. הת”ח שנשמתו גדולה, פוגם יותר אם
 אינו לומד זוהר

ועוד ”עין פרי” דא עמודא דאמצעייתא, ”עושה
 פרי” דא צדיק, ”אשר זרעו בו על הארץ”
 דא שכינתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והכא
 פקודא דפריה ורביה למעבד אפין זרעין, דדא
 הוא דכתיב (ישעיה מה יח) ”לא תהו בראה לשבת
 יצרה”, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, פאלו אחר
 לתהיא ארץ יבשה, ומנע ברבאן מינה, כל חד
 לפום דרביה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא,
 לאתר דאתגזר נשמתיה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרֵאשִׁיב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדֶה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בָּהַר סוּף הַהֶקְדָּמָה).

וְיֵהי נָעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

181. כְּתַב הַ"כְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאַרְצֵי מִדְּבָר". ב. הַנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימַטְרִיָּא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּמֹאֲיָרִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימַטְרִיָּא 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחִיָּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלִשׁוֹן

כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחֲשַׁבָּא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחֲשַׁבָּה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׂר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׂר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם אֲתַגְלִין, נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שפמו שהנשמה בכדי לעשות מלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשות את מלאכתו על ידי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תיקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם, משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא שקיחד את כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, והוא מחבר ביניהם, בכדי למתק את הדין בחסד, וכשהם ממותקים נקראים כוחות הרחמים, ומשום שאתה כנשמה בתוך הכחות האלו, כנשמה לגוף, לכן מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגַלִּים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקַשִּׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְנָו -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתַהּ מִבְּפְּנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
 כָּל מִי שְׂמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבָרוֹ,

מֵאַלִּין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לֵהּ
 מֵאַלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאַלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַהּ. וְאַלִּין וְעֵשֶׂר
 כְּאַלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּךָ. וְאַלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו כנשקמה בגוף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. פי על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגן מפריד אלופי", שרצונו יתברך להיטיב לברואיו לעולם, ובקעוונות מונע כביכול את הרצון מלהטיב, וכמו שכתוב "ובכפשיעכם שלחה אפכם", ועל פן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ו. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, הקמה משפיעים חסד בעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, הקמה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הקמה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים

סְפִירוֹת אֲנֹנִי אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חֵד אַרְוִיךְ
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוִיךְ,

וְחֵד קָצֵר וְחֵד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזֵן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנֵת לֹזֵן דְּמִנְיָהוּ
 צִד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹזֵן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי לְבוּשֵׁי דְּמַבְסִין עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכְסִים עֲלֵיהֶם,

וְאֶת־קְרִיאֵי^{טו} בְּתַקוֹנָא דָּא: חֶסֶד^{טז} -
 וְנִקְרְאִים בְּתַקוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא דְּרוּעָא -
 זְרוּע' יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּע'

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שמדתו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא לפיכך התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַיִתִי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוֹפָא. נִצַּח וְהוּד
שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת כַּנְגַד הַגּוֹף. נִצַּח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוֹפָא,
כַּנְגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה
וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרֵאת פֶּה, תוֹרָה

שְׁבַעַל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה יֵאָ -
שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשָׁבָה מְלַגָּא. בִּינָה -
הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כַּנְגַד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְכַמְעָשִׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁנֵינִי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כַּנְגַד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכַמּוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִיּוֹן, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרָךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאֲחֵרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לִבְרֵא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלָּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנָן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא **בְּדְרוּעוּי** **וְעַנְפוּי** **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוּתוֹ וְעַנְפוֹי, כְּמִים
דְּאֲשְׁקִי **לְאֵילָנָא** **וְאֲתֶרְבִּי** **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֲשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ.
 בְּנִבְיַעַת הַמְּעִין, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְּעִין הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ אֵין דְּמִיּוּן, וְאֵין

דְּיִוְקָנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
 דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וּבְרֵאת שְׁמֵים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוֹכְבֵיא
 מֵהֵם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוֹכְבִים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא וְאַיְלִנִין וְדְשָׂאִין,
 וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׂאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
 עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
 וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושרם שהיא ברנה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהַגּוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהַגּוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שִׁידְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוּ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֻּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֻּלָּם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְכֻנָּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאַרוֹ
 וּכְאֲשׁוּר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָה מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ [כב] הוּא חַבִּים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלְא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלְא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנּוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵּי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אִידָּךְ אֶתְנַהַג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אִידָּךְ מוֹתְנַהַג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינּוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמְשַׁפֵּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חַוֹן וְדַבְּנֵי
 וּמְשַׁפֵּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין אֵיהּ גְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בַּמִּדְרָא (וַצֵּא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי).
כד. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוּת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקַף וְהַחֲזֶק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵּי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנָן שֶׁבָּרָא אֱלוֹקִים הֶעָשָׂר סִפְרוּת, הַכֹּל לְכַבְדּוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהּוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכֹל מוֹתְנַהַג עַל פִּי הַסִּפְרוּת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵּי נְשָא שְׂכָפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). **כה.** כְּדִי שְׂתַרְאָה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. **כו.** מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אִידָּךְ הַשְׁ"ת מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג"ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא [כז]. צְדָקָה -
 העמוד האמצעי. צדק היא

מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, מאַזְנֵי צְדָקָה [כח]
 המלכות הקדושה. מאזני צדק,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ. הִיז צְדָקָה - אוֹת
 שני עמודי האמת. היז צדק, היא אות

בְּרִית. כֹּלָא לְאַחֲזָא אִידָּךְ אֶתְנַהִיג
 ברית. הכל להראות אידך מתנהג

עֲלֵמָא [כט]. אַבְל [ל] לֹא דְּאִית לָךְ צְדָקָה
 העולם אבל לא שיש לך צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות אידך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַדְיוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט
 יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַדְיוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ
 מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוֹשׁ דְּלִיָּה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגַאּוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלּוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהֵ רִזִּי תוֹרָה. (הַדְרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוּכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. א. אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוּת בּוּ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנֵנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנּוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוּת לֹא אֵית בִּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִוּי הוּוֹהֵר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתָּב שְׁחִסַּר
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל הַנְּרֻצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאֵן וְשִׁיִּיר לְכָאֵן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דָּף נה): "אִיְהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פָּה אֶל פָּה אֲדַבֵּר בּו" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמֹד מֵעֵתָה רְצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֶה עוֹד מַלְגָּלוֹת וּלְחֻדֵשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעֲזֹר
 בְּנוֹ לֹבְדוֹ נִתְּנֵנוּ לוֹ הוֹדְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתֵנוּ בְּדוֹד
 לְגֵאוּל הַשְּׂבִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדֵּשׁ וְחֻדֵשׁ רְזִין טְמִירִים בְּנוֹ לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹדְמָנָא מִמְרוּמֵי לְחֻדֵשׁ וּלְגֵלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהֵר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדֵּשׁוּן מְלִיזִין וְלֵבֵנו

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדֵּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּתָא נִתְּנָה לָךְ

לְגֵלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגֵלוֹת רְזִין נְסִתְרִים עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגֵלְאָה לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּתָא לְגֵלוֹת לְשׁוּם בְּנוֹ

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דֵהֲתוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָוה שְׁכָתוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה"):
"וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", סְמִלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיִתָּה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קְבָרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְמוֹה
שְׁכָתוֹב "וְאֵתָה לֹא תְבוּא אֶל הָאֶרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תְבוּא", לֹא תְבוּא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלֹאכִים יְבִיאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלֹאכִים, עֵינִ
שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מְלֹאךְ הֵיִהּ,
עֵינִ שֵׁם, עֵינִ שְׁכָתוֹב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֲכָרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֵׁם
מְלֹאךְ וְלֹא שֵׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיּוֹ). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֶבֶר וְכֻלָּל לְעוֹרֵר אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יְשִׁנֵי חֶבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבִּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְלִמָּ
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחַ

לְאַתְעֲרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעֲוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיימנו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׁכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מב] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׁכִינָה שְׁלֹש קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אֶתְמַר:
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִידָה נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אֶתְוֹן דִּילִיָּה ^[מב], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֶם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהַרֵּי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעֵינַן (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשָׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׁכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׂהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלֵא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׂכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׂמִיּוּם

דְּאַתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - רוּשְׁלִים שֶׁל מַעְלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עֵאלֵנָא כֹּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׂבָאָמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כֹּל זְמַן שְׂאַתְּ

בְּגִלוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאֵשִׁי
 בְּגִלוֹת! הָרִי לָךְ סִימְוֹן, "שְׂרָאֵשִׁי

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאָמְרוּ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוֵאָה תְּמָרִים בְּחֵלֹם תִּמְנוּ עוֹנוֹתֵינוּ שְׂנֵאָמְרוּ תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זו
 הוּזָהר). וְהַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְצָאָמְרוּ (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כֹּאֲשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְחַיִּים שְׁלָה

אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אֵיהּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מַחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחַשְׁבֹּן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחַשְׁבֹּן טַל"ל. דְּאֵיהּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹת לְחַשְׁבֹּן טַל"ל, שְׁהִשֵּׁם הָזֵה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הא ואו מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כָּאן אוֹת ה' שֶׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן
 שְׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו בְּמִלּוֹי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתָּא, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקֵרֵב הַה"א תַּתָּא לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנֵתָא אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְבִיעוּ מִמְעַן הַנוֹבֵעַ דְּכָל שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין הַמְקוּרוֹת עֶלְאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעִיא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עֵד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עֵמוֹ. עֵד

כָּאן רְזָא רִיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:" (תְּקוּנַי זְהַר יו, א הַקְּדָמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אֶתְּךָ בְּגִלּוֹת, וְאֵינוֹ מְשַׁפֵּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לֹמֵר שְׂאִין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנַן הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קְדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינוּ תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבר את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֵדוּתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְּכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומיו הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוָתָא וְחֵדוּתָא עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנָה מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדֵה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתִין בִּישׁוּן דִּי יִתּוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לְנוּ מְזוּן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִהַמְזָל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוּנֵי בֵּיה תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵן
 שְׁכָל הַמְזוּנוֹת מְמוֹן מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיבּוּ

מֵעֵינָא בִישָׂא וּמַחְרָבָא דְּמִלְאָךְ
 מַעֲיִן הַרְעָ, וּמַחְרָב מִלְאָךְ

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֶנוּם. וַיִּתִּי לְנָא
 הַמּוֹת, וּמַהֲדִין שְׁל גִּיהֶנוּם. וַיִּתֵּן לְנוּ,

וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא חָנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חֵן וְחֻסָּד, וְחַיִּים

אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְרַחְמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוּנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחְמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁיֵאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחַר תִּיקוֹן חֲצוֹת לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נְחוּנִי) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אֹמְרוּ אַחַר תִּיקוֹן לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוּן אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בְּן אֵישׁ חֵי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאָר אֶת הַמַּאֲמָר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂאָה אֶחָד הַמַּאֲמָרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד, וְכָאן הִבְאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחֻכָּם וְיַחֲכֵם עוֹד).

אָמַר **רַבִּי** **שְׁמַעוֹן** **אֲרִימִית**
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרִימוּת

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. **נב.** הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תִּפְלָה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תִּפְלָה זֹאת, (רַמְח"ל גָּזוּ הַרְמוּח"ל). **נב.** מְבוּאָ: בְּאוֹר הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׁכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכֻלָּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מִלְּמֹד אוֹתָנוּ כְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנָּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסוּף הוּא בְּאֶמְתַּת זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכֻלָּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֶׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִוְדַע וְלֵא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְּפֵס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מָה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִוְדַע, וְהֵאִיר מָה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵינוּ לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהַר'ן]. נַד . כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאֲסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדִים בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה . כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךְ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹ יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מִסֹּד אֶחָד
וּמְנוֹד, נִפְרָס,

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמְסֹד עַל יְדֵי רְדִיפַת

מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְסֹד וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֵלָה אוֹתָהּ הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הָיָה עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְתְהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזוֹ

מַחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אֲזֵ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוֹד הַמְחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְפְרָסָא דְקִימָא דְנְהִיר מְמָה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מְסֹד הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמָה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעֶשֶׂת רַק כְּמָה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יְדִיעַ [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
 שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נֹדַע

אֶתֶּנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
 הַתְּגָלָה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
 שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
 הַמְּסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרֵת

וְאֶתֶּעֱבִידוֹ תִּשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
 וְנַעֲשֵׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִּשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
 אֵינָם אֲוֵרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלָאוּ
 רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשַׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כלומר שהמוחא סתימא דאריך קבל ג' הארות, הארה א' קבל מאינו ידוע כלל. נח. הארה ב' קבל ממה שלא נודע והיינו מרישא דלא אתידע. נט. הארה ג' קבל ממה שלא נתגלה, והיינו מהקתר דאריך. ס. האור של אריך הנתקן בהארות רישא דלא אתידע [רד"א] הנקרא מחשבה שלא נודע מהותו. סא. לא נקראים אורות בבחינת נפש.

אֵיךְ מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּיָסְבִי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסִגְוֵי דְקִימֵי בְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבָּנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסִגְוֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְבְּקוֹן וְלֹא אֶתְיַדְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵיכְלוֹת
 האלו, הָמָה שֶׁרֶשׁ לִט' הַסְּפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 סה. לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתְּשַׁע סְפִירוֹת דְּאֵרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעָּה שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמוֹשְׁכִים אֵלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהִימְנוּתָא.
 בְּאֵלוּ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקוּת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוּ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבִּק בְּרִצּוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נְחָה מִלְהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוּ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אַז מַתְּלִבֵּשׁ וְנִעְלַם בְּתוֹךְ בִּינָה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִּיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָהוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנגללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטרת, כולם -

אֶתְקִשְׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 וקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפסרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי בְּלֹהוּ בְּסִלְיוֹנוֹ, וּמַחֲשֵׁבָה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבָה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֵׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מִמֶּנּוּ מַחֲשֵׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֹא אֶתִידַע בְּהַ בְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׂלֹא) נוֹדַע בְּהַ בְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא בְּלֹא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַבְאָה חוּלְקֵיהוּן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרֵי וְזָךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹיֵן נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֹלְמָא רִין וּבְעֹלְמָא דְאַתִּי [ע"ה].

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבִנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיַנַת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵהַ שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׂאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנּוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְעַתִּיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שֶׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׂאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּנְיָךְ עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂא, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). ע"ה. וּבְזִכּוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיִן דְעַתִּי דִּין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְאַיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מִקּוֹמוֹת בַּזֶּהר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שֶׁכָּל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבִּינוּ שְׁבַשְׂמִים... וְעֵתָהּ (אָנוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירֹת, מִי יִגֵּן עָלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׂכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, ע"כ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלִבְּנֵים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמֹן, הַמְּנִיחַ יַחְזִיק וְיִבְאַנִּי אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתִּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׂמִימִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵי בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

"בְּרֵאשִׁית תִּמְן"

תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מִשְׁבָּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנְּא הָאֱלֹקֵי אֹר עוֹלָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיע"א.

וְאָמְרוּ גְדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹר הַמְּפֹלָא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשָׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְטַהֲרָה
עֲלִיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִיח"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א,
אֵייר תשע"ב לפ"ק

סְגוּלָה גְדוֹלָה לְקָרָא בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְדוּשָׁה שֶׁל
תְּקוּן מ"ח מִסְפָּר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבָּעִים
הַתְּקוּנִים שֶׁכְּתַב אֹר הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א בְּסִפְרוֹ.

וְאֵלּוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תְּקוּן זֶה
מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמַר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

- א. יְרוּם מְזֻלּוֹ וְלֹא יִתְמוּטֵט.
- ב. יֶאֱלִיחַ בְּכָל הָרָכִיו.
- ג. לֹא יָבוֹא לִידֵי חֶסְרוֹן פִּים וְעֵינָיוֹת.
- ד. כָּל אוֹיְבָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו.
- ה. לֹא יִרְאֶה מִיתַת בָּנָיו.
- ו. זוֹכֵה וּמְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.
- ז. פְּחוֹת הַטּוֹמָאָה (אֲשֶׁר הֵם הַמְקוּר לְכָל הַרַע וְלְכָל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת)
מִתְרַחֲקִים מִמּוֹנוֹ.
- ח. יִנְצֵל מִמְקַרָּה לֹא טָהוֹר.
- ט. מוֹעִיל מְאֹד לְתַקֵּן אֶת עֲווֹן פְּגַם הַבְּרִית, וּבִפְרָט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם.
- י. לֹא יִחְלָה בְּמַחְלַת הַנְּפִילָה.
- יא. יִזְכֶּה לְיִרְאַת שָׁמַיִם.
- יב. יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
- יג. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת"ת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת"ת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית"ת בְּרֵאשִׁית"י^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית"י,

וְאִינוּן תִּרְי שְׁבַתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שְׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית"ת יֵשׁ אוֹתִיוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיוֹת

שְׁבַת"ת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵּי שְׁבַתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֵה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שָׁם שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשְׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שְׁבַת עֲלָאָה וְשְׁבַתָּא דְלִילָא הוּא שְׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שְׁבַתוֹת, שְׁבַת עֲלִיוֹנָה וְשְׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לוֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמָּן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(פסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכַנְגָד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (פסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנֶגֶדָם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – פסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשָׂרְיִין תְּרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי פְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא - עמוד

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצֻבּוֹת דְּטָחוּל
וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוּעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוֹ טָפָה,
שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם
מִתְקַן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק
יְסוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן^[ח], עֲנַג
שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שַׁבַּת^[ט] וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת
שַׁבַּת "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּזֵן^[י], וְנִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר וְאֵיךְ
אֶת הַגָּזֵן^[י] (בראשית ב י), וְנִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר וְיֵשׁ

נִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נִזְהָר
נִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָר נִזְהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נִזְהָר
פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָר נִזְהָר

ח. אֲבֹתָיָם - חֹסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֲתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבַּת, וּמְפָרֵשׁ תַּחֲלָה
סוּד עֲנַג שַׁבַּת, - עֲנַג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִזְהָר,
ג' גֵּן (כִּסּא מְלֶכֶה, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשַׁבַּת בְּרֹזָא דְעֲנַג שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב:
"אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּזֵן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִיָּם לוֹן וְאֵיךְ לִיָּה
לְקִיָּמָן, אֵיךְ הַפֶּךְ לִיָּה "עֲנַג" ל"נַג"ע", וּבְהַפֶּךְ אִם
מִתְקַן וּמֵעֲנַג כְּרֹאזֵי אֲזֵי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשַּׁבַּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אֵיהוּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ, זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהוּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מַחְסֵד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פְּלָגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוּרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֶמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֵנִי ג שְׁבַת, זוֹכָה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רֵאתָ" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רְאֵשֵׁי תְבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרֶיךְ אֲנִפִּין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיּוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה עֲלִיּוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוֹכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂפָרְדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוֹהַ"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשְּׂכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׂמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרוּזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבְר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵי עֵד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵי עֵד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגַנָּה - מְלָכוֹת,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּכְבֹּאָה
שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה. וּכְבֹּאָה

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבְּתָא
הוּא מִי שְׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבְּתָא,

דְּאִיהוּ לְבֹאָה^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שְׁהוּא הֵלֵב, שְׁלֹא יִתְקָרֵב שָׁם

מְכָסָה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָה, וְרוּחָא יִתִּירָה שְׁמִשְׁיָגִים
בְּשַׁבְּתָא הוּא נָהָר שְׁיֹצֵא מֵעֵדֵן וְכוּ', דְּאִיהוּ צְדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה דְּשַׁבְּתָא שֶׁהוּא
מְלָכוֹת. (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). יח. הֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפֹאֲרַת
נִצְחָה הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלִיל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵךְ
הַכֹּל מֵאָה, וּבִיחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אֵימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֲסֵד גְּבוּרָה
תְּפֹאֲרַת נִצְחָה הוּד יְסוּד - הֵיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כְּלוּמַר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבְּתָא נִקְרָא לֵב, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין דִּהוּ' שְׁהֵם מְמַשִּׁיכִים גֵּר' [יּוֹם ד']

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרְאָ דְגֵיהֲנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּיהֲנָם, שְׁעֵלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא

תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשֵּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְכָל מָאן

הַשֵּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשֵׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרְתָ עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֶּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשֵׁבֶת שְׁנִקְרָאת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלִבּוֹ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרָד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן בִּינָה וּמַלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כִּפְסָא מְלָךְ), לְרִמּוֹ שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרָד"ס בְּשֵׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא יִתְעַרְבַּ טָמֵא בְּשֵׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָה "רִצְח" מִצַּד פְּלוֹנִי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרַב בְּשֵׁבֶת

דְּכַעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגֵיהֶנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָם.

אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגְּר"א). כַּד. אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבַּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתַשַּׁע לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֵךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְאָכֹת חֶסֶד חַד

פְּנֵגֶד אַרְבָּעִים מַלְאָכֹת חֶסֶד אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מְאִרִי

לְאַדְמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲכוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְּלָאכֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְאָכֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פְּנֵגֶד מַלְאָכֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מָאן דְּאֶעְקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִץ

מֵאֲתָרֵיהּ וְאַנַּח לִיהּ לְבַר מֵאֲתָרֵיהּ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ,	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
ומרשותו,	כאלו	עקר	את אילן
דְּחֵי	הָאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
החיים,	שהוא	אות	ברית,
וְהַנִּחַ			וְהַנִּחַ
וְהַנִּחַ			וְהַנִּחַ
לֵיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אותו	ברשות	נוכריה.	מי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאלו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוּ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחְרַת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְצָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא בור, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. הוּא שְׁבִתָּא י

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא^י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא^י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁפְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא^י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפֵּד
וְחִשּׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבֵרָהֶם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד ^[לא] וְחִשׁוֹבָא
 וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעָרְפֵל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
 בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
 דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתַאי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. טַחּוּל עֲלָהּ אִתְמַר^[לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כְּגוּוֹנָא דְעַבְדַּת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמָּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אֹמֶרֶת	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטָתִי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטָתִי"	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֶם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשֶׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלִיזִין^[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלִיזִין, וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלִיזִין, וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת^[מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשִׁבְתָּ [מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשִׁבְתָּ.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הִנֵּה אֲזִי יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֶשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוה הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזו"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹוה
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְשׁ כָּל מְצֹוה, וְקוֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאֲזִי
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזו"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוה וּמְצֹוה וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מִים חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(?מִיָּהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים (יִכּוֹן שְׁכָל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תְּהִלִּים יח, לא) הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת (יִכּוֹן שֶׁהַקְּלָלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בְּעוֹנוֹתַי, תְּהַפֵּךְ לְאֱמֶרֶת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גְּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שָׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַן עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

